

НЕТРАДЫЦЫЙНАЯ МЕДЫЦЫНА

На што гатовы пайсці чалавек, каб вылячыцца ад цяжкай хваробы? Часам ён гатовы аддаць усё, каб толькі вярнуць здароўе. Не знайшоўшы дапамогі ў навуковай медыцыне, людзі пачынаюць шукаць ратунку дзе заўгодна. Яны гатовы пайсці да варажбітак, шаптух, акультыстаў, чараўнікоў.

А калі пацыента пужае экстравагантны выгляд ведзьмара, то на дапамогу прыходзяць “спецыялісты” ў белых халатах – астралагі, экстрасэнсы, медыкі-эксперыментатары. Яны пераконваюць кліента, што іх сродкі – гэта толькі дабро і гарант здараўлення. Аднак пра эфект лячэння яны не заўсёды раскажваюць усю праўду. Мала хто з іх прызнаецца, што мае дачыненне з нейкімі патаемнымі і часта некантралюемымі сіламі. А некаторыя “лекары” проста не жадаюць прызнавацца, што звычайным чынам праводзяць на пацыенце эксперыменты або даюць хвораму мікстуру, абапіраючыся толькі на ўласную веру (!) у нейкія неспазнаныя энергіі, няўлоўныя для навукі. Існуе шмат метадаў лячэння, якія адрозніваюцца ці нават проста супярэчаць звычайнай (навуковай) медыцыне. † Вось ужо больш за 200 гадоў не сціхаюць дыскусіі вакол такога віду нетрадыцыйнай медыцыны, як гамеапатыя. Яна настолькі моцна ўвайшла ў сучасную культуру, што нікога не здзівіш лекамі ці кабінетам гамеапата. Многія людзі, прынамсі, на агульным узроўні, ведаюць, што гамеапатыя – гэта метад нейкага “нетрадыцыйнага лячэння”. У той жа час, не ўсе ведаюць, што гэтая “медыцына” выклікае вялікую насцярожанасць у асяроддзі вучоных-медыкаў і Касцёла.

Сам тэрмін “гамеапатыя” паходзіць ад грэчаскіх слоў “gomoios” (падобны) і “patnos” (боль). Сутнасць гэтай тэхнікі заключаецца ў пераканні, што падобнае лечыцца падобным (*similia similibus curantur*). Але што канкрэтна ўяўляе сабой гэты спосаб лячэння? Адказ на гэтае пытанне нараджае заклапочанасць нават у саміх гамеапатаў. Кожны з іх будзе адказваць па-іншаму. Гэта звязана з тым, што гамеапатыя – гэта не адно вучэнне, а цэлая група разнастайных тэхнік і кірункаў “лячэння”, якія часта супярэчаць адзін аднаму. Таму спачатку паспрабуем разабрацца, што ж такое гамеапатыя ўвогуле, і адкуль яна прыйшла.

АДКУЛЬ ПРЫЙШЛА ГАМЕАПАТЫЯ?

Даследчыкі кажуць, што вытокі гамеапатыі можна знайсці ў старажытнай алхіміі. Непасрэдна ж гэтую метадку лячэння прапанаваў нямецкі лекар Самуэль Ганеман.

Асновы свайго вучэння ён апісаў у кнізе “Organem of Rational Healing”, выдадзенай у 1810 г. Прыхільнікі гамеапатыі вельмі па-рознаму, у залежнасці ад свайго светапогляду, тлумачаць вучэнне Ганемана.

Найбольш папулярная версія сцвярджае, што ён выкарыстаў перакананні алхімікаў у тым, што жывыя арганізмы маюць свой магнетызм (нейкую адмысловую духоўную энергію). Прычыны цялесных хвароб гэты лекар бачыў менавіта ў пашкоджаннях духоўнай энергіі арганізмаў. Такую энергію трэба было лячыць падобнай, зачэпнутаю з такіх жа крыніц. Таму гамеапатычны лек павінен паходзіць з чагосьці, што звязана з хваробай. Лек павінен унесці ў арганізм неабходную яму духоўную энергію. Як выглядае гэтая энергія і як яе ўносіць у арганізм? Тут погляды гамеапатаў разыходзяцца. Сам Ганеман свае веды абапіраў не на навуковых прынцыпах, а на “аб’яўленнях незямных стварэнняў”, якія яго навучалі астралогіі, магнетызму і тэхніцы прыгатавання “лекаў”. Паслядоўнікі гэтага лекара па сённяшні дзень імкнуцца надаць гамеапатыі нейкае навуковае аблічча. Але за 200 гадоў існавання гэтай нетрадыцыйнай медыцыны, яна так і не змагла растлумачыць, на чым жа засноўваецца яе “лячэнне”.